

Uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer; AWB 16/21874

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 26 oktober 2020 in de zaak tussen

[NAAM], V-nummer [V-NUMMER], eiseres,

mede namens haar minderjarige kinderen

[NAMEN KINDEREN]

(gemachtigde: mr. M.L. Saija),

de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, nu de staatssecretaris van Justitie en

Veiligheid, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 19 september 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als kennelijk ongegrond.

Eiseres heeft beroep ingesteld tegen het bestreden besluit.

Bij brief van 6 oktober 2016 heeft eiseres verzocht om verdaging van het onderzoek ter zitting, dit verzoek heeft de rechtbank toegewezen.

Bij brief van 15 maart 2018 heeft verweerder verzocht om verdaging van het onderzoek ter zitting, ook dit verzoek heeft de rechtbank toegewezen.

Op 2 april 2020 heeft de rechtbank partijen verzocht om toestemming om met toepassing van artikel 8:57 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zonder zitting uitspraak te doen op het beroep. Partijen hebben deze toestemming verleend nadat zij ieder nog een schriftelijke reactie hebben gegeven. De rechtbank heeft vervolgens het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Eiseres heeft al eerder asielaanvragen ingediend, waarvan de laatste door verweerder is afgewezen bij besluit van 19 maart 2015. Dit besluit staat in rechte vast sinds

de uitspraak van 13 november 2015 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. In deze procedure is onder meer komen vast te staan dat eiseres haar gestelde Congolese identiteit, herkomst en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder ging er namelijk van uit dat eiseres (ook) de Rwandese nationaliteit heeft en daar bekend is onder de naam [NAAM]

zaaknummer: AWB 16/21874

2. Eiseres legt aan haar huidige aanvraag dezelfde gestelde Congolese identiteit en nationaliteit ten grondslag. Zij heeft ter staving daarvan een Congolese kiespas en een Congolees paspoort overgelegd.

3. Verweerder heeft de kiespas en het paspoort laten onderzoeken op authenticiteit door Bureau Documenten en dit onderzoek heeft geleid tot het rapport van 9 september 2016. Hierin staat dat de kiespas vals is en het paspoort weliswaar echt, maar - dat dit frauduleus is verkregen. Bureau Documenten komt tot deze conclusie, omdat behalve de (vervalste) kiespas geen andere identificerende documenten zijn overgelegd. Daarom stelt verweerder zich in het bestreden besluit op het standpunt dat de door eiseres overgelegde documenten geen overtuigend bewijs vormen van haar gestelde identiteit, herkomst en nationaliteit en dus evenmin 'nieuwe elementen of bevindingen' zijn.

4. Eiseres voert aan dat het onderzoek naar de kiespas onvolledig is geweest, omdat ook serienummers, afgiftedatum en biometrische gegevens ervan kunnen worden onderzocht. Ten aanzien van het paspoort stelt eiseres dat zij dit in persoon heeft aangevraagd bij het Congolese consulaat in Antwerpen. Bureau Documenten is niet nagegaan welk onderzoek het consulaat heeft verricht voordat het paspoort daadwerkelijk is afgegeven. Zij wijst erop dat er ook een identificerend gehoor heeft plaatsgevonden.

Volgens eiseres heeft verweerder daarom niet deugdelijk gemotiveerd dat geen waarde aan de kiespas en het paspoort kan worden gehecht.

5. In de brief van 15 maart 2018 heeft verweerder als reden voor zijn verzoek om uitstel van de zitting gegeven dat sprake is van een impasse. Verweerder heeft daarom aangeboden om de ambassade van de DRC te benaderen met het verzoek om aan te geven of

het paspoort terecht is afgegeven. Eiseres heeft daarmee ingestemd. Verweerder is later ook een soortgelijk onderzoek bij de Rwandese autoriteiten gestart. De rechtbank heeft sindsdien verweerder enkele keren om de stand van zaken gevraagd, maar telkens bleek dat het onderzoek nog geen resultaat had opgeleverd. In de brief van 30 maart 2020 schrijft verweerder:

“Het onderzoek in de DRC in de zaak van eiseres betreft een onderzoek waarbij navraag is gedaan bij de Congolese autoriteiten. Het is echter de vraag of er ooit een antwoord zal komen. Voor wat betreft het onderzoek in Rwanda geldt dat een antwoord niet te verwachten valt vóór de zomer.”

Aangezien het beroep al op 26 september 2016 is ingesteld, heeft de rechtbank, om nog meer vertraging te voorkomen, verkozen om uitspraak te doen op het beroep en niet langer te wachten op het onderzoek van verweerder. Daar hebben partijen ook mee ingestemd.

6. De rechtbank overweegt dat volgens verweerder nader onderzoek naar de authenticiteit van het paspoort nodig was. Hij heeft daarom een aantal maal om uitstel gevraagd. Verweerder heeft daarmee te kennen gegeven dat het onderzoek dat ten grondslag lag aan het bestreden besluit onvoldoende was. Verweerder achtte immers een onderzoek bij de Congolese autoriteiten nodig. Dat betekent naar het oordeel van de rechtbank al dat het bestreden besluit onzorgvuldig is voorbereid.

Verweerder stelt in zijn aanvullend verweerschrift van 20 april 2020 dat hij met dat onderzoek eiseres wilde tegemoetkomen. Afwezigheid van de uitkomst van dat onderzoek kan daarom de rechtmatigheid van het bestreden besluit niet aantasten, aldus verweerder. Aan dit standpunt gaat de rechtbank voorbij, alleen al omdat verweerder dit standpunt eerst in 2020 inneemt en niet eerder in de procedure. Toen is steeds aanhouding gevraagd om nader onderzoek te doen.

7. Het beroep is dus gegrond. Vanwege strijd met artikel 3:2 van, de Awb vernietigt de rechtbank het bestreden besluit. De rechtbank ziet geen mogelijkheid om dit geschil finaal te beslechten, omdat daartoe eerst een actie van verweerder nodig is. Verweerder zal een . nieuw besluit moeten nemen op de aanvraag van eiseres.

8. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten.

Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 787,50 (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 0,5 punt voor het indienen van een nadere reactie met een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op om een nieuw besluit op de aanvraag te nemen met inachtneming van deze uitspraak; en

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 787,50.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.J.W.P. van Gastel, rechter

mr. M.F. van den Brink, griffier.

De beslissing is in het openbaar uitgesproken op:

griffier

Afschrift verzonden of digitaal ter beschikking gesteld aan
aanwezigheid van .

26 OKT. 2020

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen vier weken na de dag van verzending van deze uitspraak of na de dag van plaatsing daarvan in het digitale dossier. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.